

sidentens skal besættes. Det samme gælder den af Stadens Provster, som er Medlem af Skoledirektionen, han er ogsaa valgt til dette Embede af andre Hensyn end netop Hensynet til Skolen. Derfor kommer Ledelsen af Københavns Skolevæsen under Mænd, hvis Hovedinteresser ligge paa helt andre Punkter end netop Skolen.

Det er dette, vi have ment, var uheldigt, og det er derfor, vi have ønsket, at der kunde komme tre Stemmer til ind i Skoledirektionen derved, at Skoledirektøren blev stemmeberettiget, og at der blev valgt to Mænd til. Det behøver ikke at være Borgerrepræsentanter, de skulde kunne vælges baade i og udenfor Borgerrepræsentationen, og det er heller ikke rigtigt, naar jeg sagde to „Mænd“, idet der baade skulde kunne vælges Mænd og Kvinder. Det skulde altsaa være to Medlemmer, som kunde vælges i eller udenfor Borgerrepræsentationen og for et Aaremaal af 6 Aar ad Gangen.

Den nuværende Ordning af Skoledirektionen kan holde Jubilæum i Aar, idet den bliver 50 Aar gammel i December Maaned. Før den Tid havde vi den Ordning, at Skoledirektionen bestod af 7 Medlemmer, nemlig Overpræsidenten, 1 Borgmester, 2 Borgerrepræsentanter, 2 Provster og den administrerende Direktør. Men det gik man bort fra i 1857. Det er sikkert, at meget har forandret sig i de 50 Aar vedrørende Københavns Kommuneskole. I 1857 havde vi i København ikke mere end 6 Kirkeskoler, 4 offentlige Skoler, som vare Betalingsskoler, 3 offentlige Skoler, som vare Friskoler, og 4 Fattigskoler, og disse Skoler havde tilsammen kun 6,262 Børn. Men den Gang fandtes der i København en Vrimmel af private Skoler. Jeg skal saaledes anføre, at alene i Trinitatis Sogn var der ikke mindre end 38 private Skoler. Den 1ste September 1906 var der i Københavns Kommuneskoler 46,641 Børn. Det vil med andre Ord sige, at Børnetallet er blevet 7—8 Gange saa stort, som da den nuværende Lov traadte i Kraft.

Det Budget, hvormed Skolen balancerede for 50 Aar siden, var 82,000 Rigsdaler, medens Budgettet for 1906 var 3½ Mill. Kr. eller 21 Gange mere, og saa er i disse 3½ Mill. Kr. endda ikke medregnet Forrentning af Bygningerne og Pensioner til Lærerne. Tages disse to Poster med, bliver Udgiften til det kommunale Skolevæsen i København omtrent 4 Mill. Kr.

Man vil heraf se, at der er foregaaet en mægtig Udvikling indenfor det kom-

munale Skolevæsen i København. Der kunde derfor være god Grund til ogsaa at imødekomme det Ønske, som Københavns Kommunalbestyrelse har fremsat, om at faa en anden Overledelse for sit Skolevæsen. Den nuværende Overledelse kan ikke kaldes virkelig sagkyndig. Som jeg nævnte før, bestaar den af Mænd, som indsættes i deres Embeder af helt andre Grunde end netop deres Kendskab til Skolevæsen. Man kan ikke forlange, at det særlig skulde være Skoleinteresser, der gøre sig gældende, naar der vælges en Overpræsident eller en Provst eller en Førsteborgmester, som har mange, mange andre Opgaver under sig. Skolen er imidlertid en saa stor og vigtig Institution i vort kommunale Liv, at den sikkert kunde have Grund til at kræve, at skolekyndige Medlemmer havde Sæde i dens Overledelse, Medlemmer, fra hvem Initiativet paa Undervisningens Omraade kunde udgaa. Det er ikke Tilfældet nu. Som oftest er det ikke Skoledirektionen, der tager Initiativet, det fremkommer andetsteds fra, særlig fra Borgerrepræsentanterne.

Københavns Kommune kunde sikkert ogsaa med god Grund kræve at faa en Indflydelse paa sit Skolevæsen, i det minste lige saa stor som den, andre Kommuner i vort Land have. Der har staaet megen Strid her i Landet, ogsaa ved de sidst behandlede Skolelove, om den Indflydelse, Kommunerne skulde have paa deres Skolevæsen, og der blev i denne Sal kæmpet haardt for at hævde netop Kommunernes Indflydelse, for at de kunde være medbestemmende om, hvem der skulde være Lærere for Børnene. Det har Københavns Kommunalbestyrelse ingen Bestemmelsesret over. Det er disse tre Mænd i Skoledirektionen, der ansætte Lærerne, baade de underordnede og de overordnede indenfor Lærerstanden, der antage Vikarerne og afskedige Lærerne, kort sagt, have Administrationen af det store Beløb, som Borgerrepræsentationen hvert Aar bevilger til sine Skoler.

Vi have derfor ønsket at skaffe os en Indflydelse, der kunde sidestilles med den, som andre Kommuner her i Landet have. Det vilde kunne ske ved, at vi fik ved Lov fastsat, at Borgerrepræsentationen valgte to Medlemmer, samt ved, at Skoledirektøren fik Sæde som stemmeberettiget i Direktionen.

Jeg kan ikke tænke mig, at Folketinget, som hævder det kommunale Selvstyre til det yderste, skulde kunne gaa imod et saa beskedent Lovforslag som dette, saa